

De som ser i det skjulte

Ved tilfluktsstedet Machaseh er staben trent til å se det vi andre ikke ser og høre ropet fra de som ikke selv tør å rope

To kvinner kaster slengkyss til Lena og medarbeiderne hennes etter å ha mottatt livsnødvendig matleveranse.

Da koronaviruset kom til Israel innførte myndighetene total «lock down» av samfunnet. Men familievold, fattigdom og overgrep blir ikke borte selv om gatene tømmes og skolene stenges. I tider med økt arbeidsløshet og økonomisk depresjon vil mennesker i sårbare grupper alltid være dem som rammes aller hardest.

Tilfluktssted: «Machaseh» betyr Tilflukt, og det er nettopp det som er organisasjonens visjon: Å tilby et tilfluktssted hvor sårbare mennesker kan få hjelp og trøst. Etter at koronaepidemien kom til landet har behovene for hjelp eksplodert og arbeidet eskalert deretter. Men ansatte og frivillige klarer ikke å holde unna når den økte nøden melder seg.

Lena Levin leder arbeidet ved Machaseh, som betyr Tilflukt:

- For få dager siden fikk vi kontakt med «Maryam», forteller Lena Levin, som

leder arbeidet på Machaseh. «Maryam» er ei nydelig arabisk tenåringsjente fra Betlehem som har rømt hjemmefra etter vold og trusler fra mannen. I tillegg til at hun fryktet for sitt eget liv, var hun også livredd for at noe skulle skje med babyen hun bærer i sjettemåned. Hun visste rett og slett ikke hvor hun skulle dra, siden restriksjonene på bevegelse fra hjemmet nå er begrenset til 100 meter, eller ved «livsnødvendige æren». Men med god hjelp fikk vi tatt «Maryam» med til et «safe house», slik at hun kan leve i skjul og slipper å dra tilbake sin voldelige ektemann

Matutdeling: I tillegg til arbeidet blant voldsutsatte har behovet for matutdeling gått til skyene. Daglig drar den røde Seat-en til nye bydeler der de ikke har delt ut mat tidligere. På grunn av koronarestriksjonene må maten deles ut med 2 meters avstand, og hverken klemmer eller håndtrykk kan gis. Alle steder blir de tatt imot med stor takknemlighet i hjem hvor nøden har meldt seg.

Medarbeiderne ved Machaseh gjør seg klare til nok en tur med matutdeling til de mest sårbare i Jerusalem.

Selv om nøden har vokst og Lena og medarbeiderne må trosse myndighetenes råd om å begrense alle kontakter, har hun ikke tenkt å kaste inn håndkle. For på Machaseh har de hjerter som brenner for kvinner som utsettes for partnervold, som «Maryam», for ofre for menneskehandel og traficking, for dem som ikke har et sted å bo, for de holocaustoverlevende og for de aller fattigste familiene. Lena og medarbeiderne våger nemlig å se det vi andre så lett overser, og hører ropet fra dem som ikke selv tør å rope.

Les mer om arbeidet på [Israelsmisjonen.no](https://israelmisjonen.no)

